

Werk

Titel: Herbarium Amboinense, plurimas complectens arbores, frutices, herbas, plantas ter

Jahr: 1741

Kollektion: Zoologica

Digitalisiert: Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen

Werk Id: PPN369546628

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN369546628>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369546628>

LOG Id: LOG_0020

LOG Titel: Caput Decimum. Palalae reliquae minores, Palala Kitsjil. - X. Hooftstuk. De overige kleyne Wilde Noote-muscaat-Boomen

LOG Typ: chapter

Übergeordnetes Werk

Werk Id: PPN369544501

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN369544501>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369544501>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

minata, totaque maci rubra obducta, subque hac tenuis aurantia locatur pellicula, sub qua vera reconditur Nux, forma magnæ Nucis Moschatæ, sed insipida est. Boeronenenses nucis glumam coquunt cum pescibus; grati enim acidique faporis est.

Palumbæ, Psittaci Cristati, & aves annuæ, *Ala dictæ*, totos comedunt fructus, sed glumam plerumque comminuant, totum devorantes nucleus.

EXPLICATIO

Tabula Sextæ,

Exhibitum ramum *Nucis Moschatae silvestris*, foliis lanceolatis, integris, *PALALA BURONG* incolis dictæ, cuius fructus A separatus naturalem exhibet ejus magnitudinem, ac per matritatem dehincem internam præbet conspicuam nucem, crasias *Maci sanguinei* coloris obductam.

CAPUT DECIMUM.

Palalæ reliquæ minores, Palala Kitsjil.

R Elique quatuor silvestres species omnes multo minores gerunt fructus, ac parum a se se invicem differunt, ita ut simul illas uno in capite simus comprehensuri; *Palala tertia* omnium minima habet folia, inque ordines alternatim posita, sed rarioribus constat foliis: Flosculi sunt parva, albentia capitula, instar granorum Tritici vel Hordei, superius parum se aperientes: Fructus glandium magnitudinem habent, sed angustiores sunt, & ab utraque magis acuminati parte, exterius virides instar pomorum, vel ut verae Nuces Moschatæ; nux ipsa est parva & oblonga, vix articulum digiti longa, ex duro nigroque constans putamine, & uti in veris nucibus obducta est maci ruberrima. Nucleus interior est instar officuli Olivæ, ab utrisque autem partibus magis obtusus est, substantiaque veris nucibus æmula, vel paulo magis alba, nucleus autem hic & macis nullam habent vim aromaticam.

Nomen. Palala tertia, & Palala tingens. Malaice Palala Dauer Kitsjil, h. e. parvi-folia: sic quoque Amboinice Palala laun Máun dicitur.

Locus. Plurimum in Amboina crescit, in Hitoënsi regione, in altis silvis.

*Uſus. Ereſti arboris trunci palis inserviunt, tenuioribusque postibus ædium Amboinenſium: Rubra ejus macis inter digitos contrita mucosa est, illosque rubro igneo quasi inficit colore, si autem calx cum folio parvæ Waringæ addatur, rubrum dat colorem vel pigmentum, quo incolæ dentes suos tingunt, ut rubescant, quod ipſis est ornamento, coque magis usurpatur, quum inter fricandum odorem præbeat paulo aromaticum, si cum acido nempe ſit mixta macis: ſimili modo ungues suos tingunt herba *Alcanna* dicta, qui mos eſt per totam Indianam frequens, qui antiquifimus eſt & universalis. Macaſterenſes vero, aliquie Indiæ populi nigros præferunt ſplendentes dentes, quales cum quibusdam tingunt herbis.*

*Palala quarta paulo minora & angustiora habet folia quam *Palala secunda*, ab utraque etiam ramorum parte in ordines locata, sed minori numero, ſunt quoque magis glabra, nec ab inferiore parte gilva vel cincerea, sed ordinariam habent viriditatem. Floſculi ex foliorum aliis progerminant, qui ſunt crocea capitula plurima ſimil junccta uno in racemo, formamque habent florum veræ nucis Moschatæ, ſed multo ſunt minores hi flores, magisque acuminati, ſuperius parum aperti, inque ſuo centro parvum gerentes viride piftillum, quod in fructum excrescit, qui formam habet fructus *Canari* ſemi-perfetti, vel paulo magis angustum, coloris glauci, cum fulco undique per longitudinem diſperſo. Nucleus macisque eſt instar præcedentis ſine ullo ſapore vel odore, nullumque habet uſum, ſed a silvestribus comeditur avibus.*

Tom. II.

No-

toegespitſt gebeel met een roode foely omwangen, en daar onder met een dun orange-geel buideken, waar onder de regte Noot leidt, in gedaante als een groote Noote-mufcaat, doch onſmaakelyk. De Boeroneezen kookten de bolſter van de vrucht by hun viſch; want zy is aangenaam en ryks.

De wilde-duiven, *Caccatuwen*, en Jaar-vogels eeten de gebeele vruchten, doch byten meest de bolſter in ſtukken, en ſlokken de gebeele korrel in.

UITLEGGINGE

Van de zesde Plaat,

Vertoonende een Tak van een wilde Noote-Mufcaat, met heele, spiegelyze bladeren, *PALALA BURONG* van de Inlanders genaamt, welkers afgezonderde vrucht A in zyn natuurlyke grootte, en door ryheid opgeborsten zynde, vertoont van binnen zyn Noot met een dikke bloedkleurige Foely overtrocken.

X. HOOFTSTUK.

De overige kleyne Wilde Noote-mufcaat-Boomen.

DE overige vier wilde zoorten draagen alle veel kleiner vruchten, en verschillen weinig van malkander, zoo dat wy dezelve daarom t'zaamen in een Kapittel zullen begrypen; *Palala tertia* heeft de kleinsten bladeren van allen, ook in ryen overbants tegens malkanderen overstaande, doch met weinig paaren: De bloempjes zyn kleine vuile witte knopjes, als Gerste korens, van vooren haer een weinig openende, de vruchten zyn van de grootte als *Eyckelen*, doch wat ſmalder, en aan beide de einden ſpitzer, van buiten appel-groen, of als de regte Nooten, het binnenſte is klein en lankwerpig, ſchaars een lit van een vinger lank, bestaande uit een harde zwarte ſchaal, en gelyk in de regte Nooten omwangen met een zeer roode foely. De binnenvleſe korrel is als een Olyve-steen, doch aan beide de einden wat ſtomper, en van ſubstantie de regte Nooten gelyk, of wat witter, en zyn beide de korrel en foely zonder eenige ſpecereyagtigheid.

Naam. *Palala tertia, en Palala tingens: op Malleyts Palala Dauer Kitsjil, dat is kleyn-bladig: en zoo ook in't Ambons Palala laun Máun.*

Plaats. *Hy was meest op Ambon, op 't Hitoëſe Land, in de booge boschen.*

Gebruik. De regte ſtammen dienen tot ſparren en dunnene ſtylen in de Ambonsche huizen; de roode foely, tuſſchen de vingers gevreven, wert ſlymerig, en vervat dezelve vuur-root, maar wat kalk met een blaad van kleine Waringen daar by gedaan, zoo wert het een root, waar mede de Inlanders bunne tanden verwen, om dezelve root te maaken, 't welk by haer voor een cieraat wert gebouden, en ook te meer gebruikt, om dat het in 't vryven een kleine Aromatique reuk van zig geeft, wanneer het met wat zuurte gemengt wort: op dezelfde manier gelyk zy baare naagels verwen met het kruidt *Alcanna*, zynde een gewoonte door geheel Indië, die zeer oud en algemeen is. Doch de Macaſteren, en zommige andere Indianen bouden meer van ſwarre glinſterende tanden, en dieſe ook met eenige kruiden zoodanig verwen.

Palala quarta heeft wat kleinder en ſmalder bladeren dan die van *Palala secunda*, ook te wederzyden in ryen staande, doch minder in 't getal, zy zyn ook gladder en aan de onderſte zyde niet vaal of grays, maar van ordinare groenheit. De bloempjes komen voort uit den ſchoot der bladeren, zynde gout-geele knopjes, vele by malkander aan een troſje staande, en gefaſtoeneert als het bloeizel van de regte Nooten, doch veel kleinder en ſpitzer, van vooren een weinig geopen, en in de midden een groen knopje vertonende, waar uit de vrucht voorkomt; bebbende de gedaante van een half-waffen *CANARI*, of wat ſmalder, van kleur hoog blaauw-groen, met een kloofje rondom in de lengte gaande. De korrel en foely is van binnen als de voorgaande, zonder ſmaaken reuk, bebbende ook geen gebruik, maar wert voor de wilde Vogels gelaaten.

D 2

Naam

Nomen. Latine *Palala quarta*, & *Canari-formis*, Malice *Palali-Canari*.

Palala quinta seu *Globularia* folia gerit haud multum majora, quam veræ Nucis Moschatæ arboris, sed paulo angustiora magisque glabra, quatuor nempe quinqueve pollices longa, duosque lata digitos, cum paucis obliquis costis, solitaria, & sine ordine ex ramulis dependentia: Fructus post ramulos propullant ex crassioribus ramis, crassis lignosisque insidentes pedunculis, quibus primo flores suffulti fuerunt, ex similibus constantes luteis capitulis, uti in antecedente specie.

Fructus breves referunt uvarum racemos ex plurimis quasi uvis adunatis constantes, magnitudinemque habent semi-maturarum uvarum, sed sunt magis oblongi, exterioris rugosi, & arenosi quasi, coloris rufi. Exterior horum gluma est tenuis, sed satis dura, secundum tenuem fulcum in binas dehiscens partes, atque sub hac sanguinea rubens locatur macis, nucem maxima ex parte ambiens, saporis aciduli. Nucicula hæc obvolvitur tenui & gilvo putamine, quod ab uno latere vix notabile habet ac breve acumen instar spinulae, uti *Palala secunda*, hocque putamen repletum est insipida medulla, nucem Myristicam quodammodo referente, ac sensim indurescente. Arbor est humilis, sed satis crassa, inque minoribus crescit silvis ad initium montium.

Nomen. Latine *Palala quinta* seu *Globularia*. Apud Amboinenenses non peculiare obtinuit nomen, sed cum præcedenti communi vocabulo *Palala Kitsjil* vocatur.

Palala sexta haud multum differt a præcedenti, sed hæc mediocrem gerit truncum cortice glabro & nigricante obductum, qui læviter rubentem exstillat fucum, si incidatur: Ejus rami sunt longi, incurvi, & nodosi, foliaque cum antecedenti convenienter, quatuor autem vel quinque in ramulorum summo sunt opposita: Quædam horum foliorum undecim pollices sunt longa, alia vero tantum septem vel octo, latitudinem vero habent duorum, vel duorum cum dimidio pollicum, cum multis transversalibus costis, ab inferiore parte sunt glauca. Flores sunt ut priorum specierum, fructusque solitarii dependent, breves referentes Olivas, superius autem sunt paulo crassiores, coloris externe ruffi, ac rugosi, acsi arena forent confersi, interne locatur oblonga nucicula, vix magnitudinem habens nuclei nucis avellanæ, tota obducta crassa rubente & mucosa maci insipida, quæque magis pulpam refert quam macim. In hac reconditur nucleus parvus, oblongus, paulo minor officulo Olivæ, insipidus quoque.

Nomen. Latine *Palala sexta*, nec apud Amboinenenses peculiare habet nomen.

Locus. Arbor in minoribus crescit silvis in montibus. Fructus avibus inferviunt, lignumque aptum est tantum ad ædificatorias res non diu durantes.

EXPLICATIO

Tabula Septima,

Quæ exhibet ramum Nucis Moschatæ silvestris, foliis oblongo-acutis, fructibus minimis racemosis: quæ *Palala minima* & *Palala tingens* a RUMPHIO vocatur.

A. *Fructus est naturalis magnitudinis, & per maturitatem fissus.*

B. *Eius Nucem exhibet.*

EXPLICATIO

Tabula Octava,

Ramum exhibentis Nucis Moschatæ silvestris, foliis simplicibus, oblongis, fructibus racemosis striatis. Quæ *Palala dentaria* & *Canariformis* a RUMPHIO vocatur.

Naam. In 't Latyn *Palala quarta*, en *Canari-formis*, op *Malleys Palali-Canari*.

De bladeren van *Palala quinta*, of *Globularia*, zyn niet veel grooter dan die van de regte *Noote-Muschaatboom*, doch wat smalder en gladder, namelijk 4 en 5 duimen lank, en twee vingers breed, met weinige schuinze ribben, enkelt en zonder orde aan baare korte ryskens hangende: De vruchten koomen voort achter de scheutjens aan de dikker ryskens, en op dikke en boutachtige steelen, waer aan eerst het bloeyzel voorkomt, bestaande uit dierelyke greele knopjes gelyk aan de vorige.

De vruchten gelyken wel naa korte druiven-trossen, bestaande uit vele besien by malkander, en bebbende ook de grootte van half rype druiven, doch zyn wat lankwerpiger, van buiten ruig en zandig, van kleur ros: De buitenste bolster is niet dik, doch redelyk bart, berstende langs een donkere naat in tweeën, en daar onder leidt een bloot roode foely, het Nootjen heeft omvangende, en wat zuurachtig van smaak. Het Nootjen is bekleed met een dunne en vaste schaal, bebbende aan de eene syde een kort en pas kenelyk dorenje gelyk *Palala secunda*, en deze schaal is gebeel gevult met een onsmakelyk merg, dat zoo wat na de Noote-muschaat gelykt, en metter tyt bart wert. Het blyft een laage, doch redelyk dikke boom, en groeit in de ligte boschen op 't voorste van 't geberge.

Naam: In 't Latyn *Palala quinta*, of *Globularia*: By d' Ambonezen heeftze geen bezondere naam, maar een gemeene met de vorige *Palala Kitsjil*.

Palala Sexta verschilt niet veel van de voorgaande, maar deze groeit tot een middelbare stam, met een swarte en effene schorste, die mede een licht-rood zap uitgeeft, als men daar in snijt: De takken zyn lank, krom, en knobbelachtig, en de bladeren gelyken mede naa de voorgaande, staande vier a vyf aan 't uiterste der ryskens tegens malkander over: Zommige elf duimen lank, en andere 7 en 8. midsgaders twee en derde-halve duim breed, met veele dwers-ribben, en aan de onderste syde blaauw-groen. De bloemen zyn meest, als de vorige, en de vruchten hangen maar enkelt, gelykende de korte Olyven, doch van voren zyn ze wat dikker, hoog-geel, of ros van buiten, en wat ruig, als of ze met zant bestrooidt waaren. Daar binnien leidt een lankwerpig Nootjen, qualyk zoo groot, als de korrel van een haze-noot, gebeel bekleed of omvangen met een dikke rode slimerige foely, doch zonder smaak, en gelykende beter een vlees dan een Foely, daar binnien in leidt een klein lankwerpig korreltje, wat kleinder dan een Olyvensteen, en mede zonder smaak.

Naam. In 't Latyn *Palala sexta*: Hebbende by de Ambonezen ook geen speciale naam.

De boom waft in lichte boschen op de bergen: De vruchten zyn voor de Vogelen, en het hout is maar bekwaam tot kort duurent timmerwerk.

UITLEGGINGE

Van de zevende Plaat,

Dewelke vertoont een Tak van een wilde Noote-muschaatboom, met lankwerpige spitze bladeren, en zeer kleine vruchten in trosjes hangende, dewelke *Palala minima* of *tingens*, (dat is zeer kleine, en afvervende *Palala*) van RUMPHIUS genaamt wert.

A. Is de vrucht in zyn natuurlyke grootte, en door ryheid gespleten.

B. Vertoont zyn Noot.

UYTLEGGINGE

Van de achtste Plaat,

Dewelke een Tak verbeeldt van een wilde Noote-muschaat-boom, met eenvoudige lange bladeren en gestreepte vruchten, in trosjes hangende, die *Palala dentaria* en *Canariformis*, (dat is getande *Palala*, of die na de *Canari* gelykt,) van RUMPHIUS genaamt wert.

EXPLICATIO

Tabulæ Nonæ,

Exhibitentis ramum *Nucis Moschatae silvestris*, foliis oblongo-acutis, integris; flore & fructu racemofo Olivæ-formi. Quæ *Palala quinta*, seu *Globularia* à RUMPHIO vocatur.

a Fructum.*b* Nucem denotat.

OBSERVATIO.

Hæc species videtur convenire cum illa, quæ *Nux Moschata silvestris*, Surinamensis, foliis majoribus, nucleo Olivari, oblongo, parvo, a BREYN. in Prodr. 2. pag. 86. alter. edit. vocatur.

N. B. Omnes hæc *silvestres Nucis Moschatae arbores* descriptæ inveniuntur in *Rumphii epifl. XXV.* quæ continetur in *Valent. India litterata* pag. 454. & seq. ut & apud *Valent.* in *Amboinae descript.* qui *Domesticam* æque ac *Silvestres* descripsit obiter species a pag. 201 ad 204.

UYTLEGGINGE

Van de negende Plaat,

Vertoonende een Tak van een wilde Noote-muscaat-boom, met lankwerpige, spitze, geheele bladeren, en een trosdragende vrucht na Olyven gelykende, welke *Palala quinta*, of *Globularia* (dat is vyfde ofte kogelsgewyze Palala) van RUMPHIUS genaamt wert.

a Verbeeldt de Vrucht.*b* De Noot.

AANMERKINGE.

Deze zoort schijnt over een te komen met die geene, deswelke van BREYNIUS in de tweede Prodr. pag. 86. van de tweede druk *Nux Moschata Surinamensis*, foliis majoribus, nucleo Olivari, oblongo, parvo, genaamt wert.

N. B. Alle deze wilde Note-MUSCAAT-boomen, werden beschreven en opgeteld in de 25. brief van Rumphius; die gevonden wert in *Valent. India litterata* pag. 454. en de volgende; als mede in *Valentyns beschryving van Amboina*, die ook de tamme Noote-muscaathoom, nevens de wilde van pag. 201 tot p. 204 beschreven heeft.

CAPUT UNDECIMUM.

Agallochum. Calambac.

NOstrum propositum neutiquam hoc in loco est perfectam Agallochi dare descriptionem, quum arbor, quæ pretiosum hoc profert lignum, haec tenus Europæis, quantum novi, ignota sit: quum crescat in locis seu regionibus a mari longissime remotis, & quidem apud Barbaros populos, cum quibus nostra natio nullam fere habet conversationem, vel si cum iis commercium exerceat, non profunde illorum terris accedere audet. Non potui tamen omittere illa adnotare, quæ de hoc ligno ex relatu, vel auditu aliorum vel ipse experientia edocet fuerim: Hancque occasionem arripuit ex familiaritate, quam exercui cum quibusdam Sinensibus, qui illas peragrarunt terras, &, ut puto, illud bene noverunt, præfertim quum observaverim, apud nostros Europæos obscuram admodum & incertam cognitionem inveniri, variaque ligna vendi pro vero Agallocho, quod tamen a multis antiquis temporibus per totam Orientis plagam magno in usu & pretio habitum fuit, & etiam adhuc habetur. Verum itaque lignum Agallochum, (quantum ex Sinensium relatione cognoscere potui) duas tantum habet præcipuas species, quamvis utraque ex una eademque arbore proveniat, hujusque optima ac pretiosissima species est Calambac incolis dicta, Latine *Agallochum primarium*: altera autem seu secundaria species Garo, seu *Agallochum secundarium* dicitur.

De quibus utrisque speciebus Sinenses mihi subsequentia narravere. Arbor, quæ verum producit Calambac seu *Agallochum*, crescit in Provinciis Tsjampaa, Coccinam seu Quinam, & Cochinchina, quæ regiones a Sinensibus mercatoribus Tsjampaa, Coinam, & Koutsche etiam vocantur: In ipsa Sjampaba autem optimum occurrit, & quum hæc Provincia sub imperio Regis Coinamensis seu Quinam est, hinc omne & optimum Calambac ipsi soli traditur, ita ut ille solummodo mercaturam cum hoc exerceat.

Sinenses isti dicebant mihi arborem esse ex genere *Mycrophylli* mihi dicti, infra libr. 5. descripti, iisdemque gaudentis foliis vel paulo majoribus, ipsis vocati *Tsjen-Tsjeny*, non autem convenient, an fit quoque lactescens arbor, nec ne, ipse autem dubito, an hoc non potius intelligendum fit de arbore, quæ vulgare Garo præbet, quum arbor verum exhibens Calambac nimis remote in terris, & apud Barbaras admodum nationes crescat. Tum enim quoque effet arbor vasta, & silvestris, plurimis constans intricatis ramis, per se aliasque arbores convolutis, diutissime vivens, inque latiflimam se extendens plagam.

Pretiosum hocce lignum non semper producit hæc arbor, nec etiam singula, quæ hoc gerit, arbor in omnibus suis habet partibus, hæcque tantum in sum-

ma

XI. HOOFDSTUK.

Aloës- en Paradys-Hout.

Ons voornemen is geensints op deze plaats een volkommen beschryving te doen van 't Agallochum, aangezien den boom, die dat kostelyke hout voortbrengt, tot nog toe by de Europeanen, (voor zo veel my bewußt is) onbekent is: als wassende op plaatzen of landen zeer verre van de Zeeckant aangelegen, en dan ook nog by zommige Barbaarsche Natiën, waar mede ons volk geen, of weynig omgang heeft, of al tot dien handel toegelaten zynde niet verre Lantwaart in derft komen. Ik hebbe egter niet voor by kunnen gaan, zoo veel aan te tekenen, als ik van 't zelve door booren, zeggen, en ondervinding geleert hebbe: zynde my daar toe aanleyding gegeven door een familiaren ommegang, die ik gebouden hebbe met zomminge Sinezen, dewelke die Landen doorreyst, en, na gifing, goede kennisse van dat hout badden, als mede omdat ik bespeurt hebbe, dat by ons Europeanen nog een zeer donkere en onseekere kennisse daar van is, en veelderley bouten verkog werden voor 't opregte Agallochum, het welk nogtans al van veele of oude tyden door de geheele Oostersche Weerelt in zo groten gebruik en agting is geueft, en ook, nog is. Het opregte Agallochum dan (voor zo veel ik uyt het relaas der gemelde Sinezen heb kunnen vernemen) heeft maar twee soorten, hoewel beyde van eenderley boom voortkomende, en waar van de edelste en alderbeste genaamt wert Calambac, in 't Latyn *Agallochum Primarium*: en de tweede of naaste zoorte in waardy Garo, of *Agallochum Secundarium*:

En van welche beyde zoorten my de Sinezen het naavolgende berigt hebben gedaan: Den boom, die het regte Calambac draagt, wach in de Provincien Tsjampaa, Coinam, of Quinam, en Cochin Cochinchina: welke Landen by de Sineze Koopluyden ook Tsjampaa, Coinam, en Koutsche worden genaamt: Dog in 't Sjampaa valt wel bet heft, en dewyl dese Provincie onder den Koning van Coinam of Quinam staat, zoo moet al het beste Calambac aan hem geleverd worden, en daar by dan ook maar alleen mede handelt.

Dexzelve Sinezen verhaalden my mede, dat het een boom is van het geslagt der Varingen, by ons Lib. 5. toegenaamt Mycrophyllos, en ook met de zelfde blaaderen, of wel wat groter, by bunlieden genaamt Tsjen-tsjeny, maar zy komen daar in niet over een, of by mede melk gevende is, of niet, dog ik twyffele daar aan, of dit niet veel meer van den boom moet verstaan worden, waar van het gemeene Garo komt, vermits den boom van het opregte Calambac te verre lantwaarts in, en byzeer wilde Natiën gevonden wert. Want dan zoude het mede moeten wezen een groote en woeste boom met veele verwerde takken, door zig zelves, en andere boomen been geslingert, zeer lang levende, en zig verre uitspreydende:

Die kostelyke hout en draagt by niet altyd, nog ook yder boom, die het voortbrengt, niet in alle zyne deelen, maar alleenlyk in zyn ouderdom, en dat maar aan zommingetaken

D 3